

W., dnia 14 maja 2018 r.

sygn. akt OSD 22/18

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 14 maja 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. G. K.

r.pr. A. W. (sprawozdawca)

Sędziowie: r.pr. E. Z.

Protokolant: r.pr. K. C.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. – r.pr. M. M..

w sprawie zażalenia Federacji (...) Oddział we W. na postanowienie o umorzeniu dochodzenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. M. M. z dnia 19 marca 2018 r. w sprawie ze skargi Federacji (...) Oddział we W. przeciwko r.pr. M. C. o naruszenie ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postanowił

I.

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 19 marca 2018 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygnaturze R.D. 98/17

II.

kosztami postępowania w kwocie 920 zł (słownie: dziewięćset dwadzieścia złotych 00/100) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

UZASADNIENIE

W dniu 15 sierpnia 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. M. M. na skutek zawiadomienia Federacji (...) we W. wszczęła dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez radcę prawnego M. C., polegających na:

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. dnia 22 marca 2017 r. we W. wystosowała jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. wezwanie do zapłaty kwoty 766,62 zł do M. N., informując, że tego samego dnia złożony został pozew o zapłatę tej kwoty, zaś wydanie przez sąd nakazu zapłaty lub wyroku może spowodować, że kwota zadłużenie zwiększy się o koszty sądowe, jak też – że brak zapłaty żądanej kwoty spowoduje po upływie miesiąca od wysłania wezwania wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...), co

może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług, podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić M. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. dnia 22 marca 2017 r. we W. wystosowała jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. wezwanie do zapłaty kwoty 1412,11 zł do Z. S., informując, że tego samego dnia złożony został pozew o zapłatę tej kwoty, zaś wydanie przez sąd nakazu zapłaty lub wyroku może spowodować, że kwota zadłużenie zwiększy się o koszty sądowe, jak też – że brak zapłaty żądanej kwoty spowoduje po upływie miesiąca od wysłania wezwania wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...), co może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług, podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić Z. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. dnia 23 marca 2017 r. we W. wystosowała jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. wezwanie do zapłaty kwoty 528,03 zł do E. F., informując, że tego samego dnia złożony został pozew o zapłatę tej kwoty, zaś wydanie przez sąd nakazu zapłaty lub wyroku może spowodować, że kwota zadłużenie zwiększy się o koszty sądowe, jak też – że brak zapłaty żądanej kwoty spowoduje po upływie miesiąca od wysłania wezwania wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...), co może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług, podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić E. F. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. dnia 22 marca 2017 r. we W. wystosowała jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. wezwanie do zapłaty kwoty 1232,34 zł do R. Ś., informując, że tego samego dnia złożony został pozew o zapłatę tej kwoty, zaś wydanie przez sąd nakazu zapłaty lub wyroku może spowodować, że kwota zadłużenie zwiększy się o koszty sądowe, jak też – że brak zapłaty żądanej kwoty spowoduje po upływie miesiąca od wysłania wezwania wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...), co może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług, podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić R. Ś. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego,

jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. dnia 22 marca 2017 r. we W. wystosowała jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. wezwanie do zapłaty kwoty 1365,31 zł do B. W., informując, że tego samego dnia złożony został pozew o zapłatę tej kwoty, zaś wydanie przez sąd nakazu zapłaty lub wyroku może spowodować, że kwota zadłużenie zwiększy się o koszty sądowe, jak też – że brak zapłaty żądanej kwoty spowoduje po upływie miesiąca od wysłania wezwania wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...), co może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług, podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić B. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. dnia 22 marca 2017 r. we W. wystosowała jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. wezwanie do zapłaty kwoty 1295,23 zł do R. W., informując, że tego samego dnia złożony został pozew o zapłatę tej kwoty, zaś wydanie przez sąd nakazu zapłaty lub wyroku może spowodować, że kwota zadłużenie zwiększy się o koszty sądowe, jak też – że brak zapłaty żądanej kwoty spowoduje po upływie miesiąca od wysłania wezwania wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...), co może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług, podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić R. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. dnia 22 marca 2017 r. we W. wystosowała jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. wezwanie do zapłaty kwoty 1505,08 zł do T. T., informując, że tego samego dnia złożony został pozew o zapłatę tej kwoty, zaś wydanie przez sąd nakazu zapłaty lub wyroku może spowodować, że kwota zadłużenie zwiększy się o koszty sądowe, jak też – że brak zapłaty żądanej kwoty spowoduje po upływie miesiąca od wysłania wezwania wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...), co może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług, podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić T. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. dnia 22 marca 2017 r. we W. wystosowała jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. wezwanie do zapłaty kwoty 1306,50 zł do J. T., informując, że tego samego dnia złożony został pozew o zapłatę tej kwoty, zaś wydanie przez sąd nakazu zapłaty lub wyroku może spowodować, że kwota zadłużenie zwiększy się o koszty sądowe, jak też – że brak zapłaty żądanej kwoty spowoduje po upływie miesiąca od wysłania wezwania wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...), co może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług, podczas gdy żądane

roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić J. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. w nieustalonej dacie przypadającej na okres po 19.04.2017 r. we W. jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. dochodzić miałyby wobec Z. C. zapłaty kwoty 1349,13 zł, podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić Z. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. w maju 2017 r. we W. jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. dochodzić miałyby zapłaty nieustalonej kwoty wobec S. S., podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić S. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. w roku 2017 r. we W. jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. dochodzić miałyby zapłaty nieustalonej kwoty wobec Z. P., podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić Z. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. dnia 22 marca 2017 r. we W. wystosowała jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. wezwanie do zapłaty kwoty 1383,52 zł do M. B., informując, że tego samego dnia złożony został pozew o zapłatę tej kwoty, zaś wydanie przez sąd nakazu zapłaty lub wyroku może spowodować, że kwota zadłużenie zwiększy się o koszty sądowe, jak też – że brak zapłaty żądanej kwoty spowoduje po upływie miesiąca od wysłania wezwania wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...), co może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług, jak też skierowała pozew o zapłatę do sądu, podczas gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić M. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia;

- naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 2 i 3, art. 11 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.), mającego stanowić czyn sprzeczny z prawem i z zasadami etyki radcy prawnego, jak też stanowiący naruszenie obowiązków zawodowych, polegający na tym, że radca prawny M. C. w roku 2017 r. we W. jako pełnomocnik (...) S.A. z/s we W. dochodziła zapłaty na drodze sądowej nieustalonej kwoty wobec R. R., podczas

gdy żądane roszczenie nie miało żadnych podstaw faktycznych i prawnych, czym zamierzała doprowadzić R. R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę nienależnego świadczenia.

Na podstawie ustaleń dokonanych w toku przeprowadzonego dochodzenia dnia 19 marca 2018 r. Zastępca rzecznika dyscyplinarnego wydała postanowienie o umorzeniu dochodzenia, wskazując w jego treści, iż nie znaleziono podstaw do przypisania radcy prawnemu M. C. naruszenia zasad etyki czy dobrych obyczajów przy wykonywaniu czynności zawodowych.

Dnia 28 marca 2018 r. Federacja (...) we W. złożyła zażalenie na postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 19 marca 2018 r., wskazując w jego treści, że nie zgadza się z powyższym rozstrzygnięciem z tego względu, iż zdaniem składającego zażalenie, przedmiotowe postanowienie zostało wydane w oparciu o nieprawidłową, nieobiektywną, stronniczą i wybiórczą ocenę przedstawionego materiału dowodowego.

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego we W. w dniu 14 maja 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. wniosła o utrzymanie w mocy postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 19 marca 2018 r. Radca prawny M. C. również wniosła o utrzymanie ww. postanowienia, powołując się m.in. na zeznania złożone przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W..

Po przeprowadzeniu posiedzenia oraz wysłuchaniu stron Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Radca prawny M. C. działając w imieniu – (...) S.A. z siedzibą we W., powołując się na udzielone jej przez tę firmę pełnomocnictwo, wystosowała do M. N., Z. S., E. F., R. Ś., B. W., R. W., T. T., J. T., Z. C., S. S., Z. P., M. B. i R. R. wezwania do zapłaty. Chodziło w nich o sumy, jakie wymienione osoby miałyby być dłużne spółce (...) S.A. z/s w W. z tytułu zawarcia umów o abonament telefoniczny. W wezwaniach tych zawarta była informacja, że tego samego dnia złożony został pozew o zapłatę tej kwoty, zaś wydanie przez sąd nakazu zapłaty lub wyroku może spowodować, że kwota zadłużenia zwiększy się o koszty sądowe, jak też – że brak zapłaty żądanej kwoty spowoduje po upływie miesiąca od wysłania wezwania wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...), co może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług.

Żądane w wezwaniach roszczenia spółka (...) S.A. nabyła na podstawie umowy przelewu od (...) S.A. Spółka (...) S.A. zajmuje się obrotem wierzytelnościami, zawarła ona umowę na obsługę prawną w zakresie windykacji zakupionych wierzytelności z (...) Spółka komandytowa. Z kancelarią tą radca prawny M. C. współpracuje na podstawie umowy współpracy gospodarczej, która polega na tym, że w ramach prowadzonej przez nią kancelarii prawnej firma (...) Sp. k. zleca jej sprawy do prowadzenia na etapie sądowym i egzekucyjnym. R.pr. M. C. nie ma wglądu w umowę, jaką z klientem, takim jak (...) S.A., podpisuje (...) Sp. k. Radca prawny sporządziła wezwania do zapłaty w oparciu o przedstawioną jej przez klienta – (...) Sp. k. dokumentację, wśród której znajdowały się zawiadomienia o cesji, faktury, podpisane przez klientów umowy wraz z regulaminem usług, cenniki.

DOWÓD: zeznania świadka M. C. k. 211-212, w tym zeznania złożone na posiedzeniu.

Radca prawny M. C. dokumenty, na podstawie których przygotowywała pozwy, przedłożyła do akt postępowania dyscyplinarnego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z nimi stwierdził, iż ustalenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że nie sposób na ich podstawie wnioskować o możliwej niezasadności roszczeń wynikających z wystawionych przez (...) S.A. faktur, których podstawę stanowiły zwarte z klientami umowy, jest prawidłowe. Radca prawny M. C. zeznała, że nie zostały jej przedłożone żadne dokumenty, żadna korespondencja, żadne pisma od osób traktowanych za dłużników, z których mogłoby wynikać, że roszczenia są sporne, kwestionowane przez te osoby i w których podawane byłyby przyczyny, dla których zasadność roszczeń miałyby być podważana. O tym, że dłużnicy kwestionują roszczenia, radca prawny M. C. mogła się dowiedzieć dopiero z ich ewentualnych sprzeciwów. Na etapie kierowania pozwów do sądu radca prawny M. C. nic nie wiedziała o firmie (...) S.A. i jej działaniu wobec klientów, zostały jej przedłożone podpisane przez klientów z (...) S.A. umowy na świadczenie usług i nic nie było jej wiadomym,

aby firma (...) S.A. miała ich warunki naruszyć czy się z czegoś nie wywiązać, sprawy wyglądały na takie, jakby miało chodzić o zwykłe zaległości płatnicze.

Dalej, osoby, do których radca prawny M. C. skierowała żądania zapłaty w imieniu (...) S.A., działając na zlecenie (...) Sp. k., nie odpowiedziały na wezwania, więc również i na tym etapie prowadzenia przedmiotowych spraw radca prawny nie mogła powziąć wiedzy, że mogłyby być niezasadne. Dysponując umowami i fakturami radca prawny miała podstawy, aby oceniać sprawy jako normalne sprawy windykacyjne, czyli takie, że ktoś podpisał umowę i się z niej nie wywiązywał, to jest – nie płacił należności, skutkiem czego powstały zaległości płatnicze, których należało dochodzić.

DOWÓD: zeznania świadka M. C. k. 211-212, w tym zeznania złożone na posiedzeniu; zeznania świadków: T. T. k. 81, E. F. k. 93, R. R. k. 103, M. N. k. 126-127, Z. C. k. 132, J. T. k. 149, R. Ś. k. 171, Z. P. k. 200

Postępowania sądowe w sprawach wszystkich wyżej wymienionych osób zostały umorzone na skutek cofnięcia pozwów przez radcę prawną M. C., działającą jako pełnomocnik powoda, tj. spółki (...) S.A., zaś w jednostkowej sprawie zapadł prawomocny już wyrok oddalający powództwo złożone przez radcę prawną M. C., działającą jako pełnomocnik powoda, tj. spółki (...) S.A. Ponadto niektóre z wymienionych osób zostały dodatkowo przeproszone przez spółkę (...) S.A.

DOWÓD: zeznania świadka M. C. zeznania złożone na posiedzeniu.

Art. 6 Kodeksu Etyki Rady Prawnej w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. stanowi, że radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie znalazł podstaw do przypisania radcy prawnej M. C. naruszenia zasad etyki czy dobrych obyczajów przy wykonywaniu czynności zawodowych. Zgodnie z art. 38 ust. 3 Kodeksu Etyki Rady Prawnej radca prawny nie może świadomie podawać informacji nieprawdziwych, ale nie odpowiada za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od klienta. Radca prawny M. C. nie uzyskała od klienta – (...)Sp. k. żadnych informacji, które mogłyby świadczyć, że roszczenia nie istnieją lub choćby fakt istnienia roszczeń poddawać pod wątpliwość, zleceniodawca – (...) S.A. nie przekazała (...) Sp. k. żadnych dokumentów, które nakazywałyby przypuszczać, że chodzić może o nieistniejące należności, roszczenia same w sobie zaś wydają się być udokumentowane, przedstawione zostały na ich poparcie umowy, faktury, wezwania do zapłaty.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że w aktualnym stanie prawnym, brak jest kompleksowej i pełnej regulacji świadczenia usług pomocy prawnej, która określałaby kto, kiedy, w jakim zakresie i na jakich warunkach może je świadczyć. Przepisy ograniczają się w tym przedmiocie do regulacji częściowej dotyczącej tzw. prawniczych (adwokaci, radcowie prawni i notariusze) i pokrewnych (rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi) zawodów zaufania publicznego. W pozostałym zakresie do świadczenia usług pomocy prawnej mają zastosowanie przepisy o swobodzie działalności gospodarczej. Wynika z tego, że praktycznie to każdy może udzielać porad prawnych. Prawnicy wykonujący zawody zaufania publicznego (adwokaci, radcowie prawni czy notariusze) nie mają wyłączności na świadczenie pomocy prawnej. Wobec braku ustrojowej regulacji pomocy prawnej usługi w tym zakresie mogą świadczyć prawnicy zarówno niewykonyjący, jak i wykonujący, prawnicze lub pokrewne zawody zaufania publicznego, a nawet przedsiębiorcy niebędący prawnikami. W powyższych kwestiach wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny, m.in. w wyroku z dnia 26 listopada 2003 r. sygn. akt SK 22/02. Z orzeczeń Trybunału wynika, że prawnicy wykonujący zawody zaufania publicznego nie mają wyłączności na świadczenie pomocy prawnej.

W przeciwieństwie do czynności podejmowanych prawników wykonujących zawody zaufania publicznego, działalność innych podmiotów oferujących szeroko rozumiane usługi prawne nie stanowi i nie może stanowić przedmiotu postępowań prowadzonych przez rzecznika dyscyplinarnego, który to rzecznik dyscyplinarny prowadzi postępowania w sprawach dotyczących radców prawnych i aplikantów radcowskich związanych z wykonywaniem przez nich zawodu (art. 6 Kodeksu Etyki Rady Prawnej w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.), jak też zachowaniem przez nich godności zawodu w działalności publicznej i w życiu prywatnym (art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Rady Prawnej). Rzecznik dyscyplinarny

nie ma kompetencji do oceny zachowań innych osób czy podmiotów świadczących usługi prawne, takich jak firmy windykacyjne. Jeżeli firma windykacyjna nie uzyskała całości dokumentów danej sprawy i skutkiem tego nie przekazała ich radcy prawnemu zlecając mu sprawę do prowadzenia, nie ma podstaw do formułowania zarzutów wobec radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, iż w odniesieniu do treści wezwania do zapłaty, jakie podpisywała radca prawny M. C. – nie narusza ona żadnych norm prawnych.

Zachowaniem przestępnym jest:

1)

groźenie innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona (art. 190 § 1 k.k.) – tzw. groźba karalna;

2)

uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej, które wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność (art. 190a § 1 k.k.) – tzw. uporczywe nękanie;

3)

stosowanie przemocy lub groźby bezprawnej w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia (art. 191 § 1 k.k.) oraz postać kwalifikowana, tj. kiedy sprawca działa w ten sposób celem wymuszenia zwrotu wierzytelności – tzw. zmuszenie.

Znamion czynu z punktu 1 zachowanie radcy prawnej w związku z treścią podpisanych przez nią wezwań do zapłaty nie spełniało, nie groziła ona popełnieniem przestępstwa, lecz podjęciem działań legalnych – wystąpieniem na drogę sądową z pozwem, przekazaniem informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...).

Zachowanie radcy prawnej nie nosi cechy uporczywości i nie było nakierowane na nękanie, a jedynie nakłonienie dłużnika do dobrowolnego uregulowania zadłużenia, ze wskazaniem – w razie braku zapłaty – niedogodności prawnych, jak też faktycznych – że wpis informacji o zadłużeniu do Rejestru Dłużników (...) może uniemożliwić lub utrudnić uzyskanie kredytu, pożyczki, zakupy na raty, zawarcie umowy najmu, podpisanie lub przedłużenie umowy na telefon komórkowy, Internet, dostawę gazu, prądu i innych usług. Taka informacja nie wypełnia znamion czynu stypizowanego w art. 190a § 1 k.k.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, iż radca prawny podejmowała działania celem odzyskania wierzytelności dla mocodawcy swojego klienta, jednakże nie stosowała w tym celu ani przemocy ani groźby bezprawnej. Nie groziła podjęciem działań bezprawnych. Radca prawny nie miała świadomości, podejmując kroki prawne mające na celu dochodzenie należności, w tym – kiedy wezwania do zapłaty zostały przez nią podpisane i wysłane, że prowadzona wobec danych osób windykacja dotyczyć mogłaby roszczeń nieistniejących.

W świetle poczynionych wyżej ustaleń Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, iż należy utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 30 listopada 2016 r. sygn. akt: R.D. 109/16 o umorzeniu dochodzenia, tym bardziej że ze zgromadzonego materiału dowodowego wyłania się niebudzący wątpliwości stan faktyczny sprawy, w którym to radca prawny M. C. wykonywała swoje czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.) mając na względzie, iż nie zostało wydane zostało orzeczenie o ukaraniu.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne, nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.